

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการสอนโดยใช้เกมประกอบที่มีต่อความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยมีรายละเอียดของการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ในอำเภอท่าตะโก จำนวน 9 โรงเรียน ที่เป็นโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวนประมาณ 210 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านหัวพลวง จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 25 คน เป็นกลุ่มควบคุม และนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองหลวง จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 25 คน เป็นกลุ่มทดลอง ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย และแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน โดยการจับสลาก (Random assignment) ผลปรากฏว่าโรงเรียนบ้านหนองหลวงเป็นกลุ่มทดลอง ส่วนโรงเรียนชุมชนบ้านหัวพลวงเป็นกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ฉบับ ได้แก่

1. แผนการสอน

1.1 แผนการสอนกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นแผนการสอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นตามลำดับการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เกมประกอบการสอน จำนวน 12 แผน แผนละ 1 คาบเรียน รวม 12 คาบ (รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก จ หน้า 153 - 190)

1.2 แผนการสอนกลุ่มควบคุม เป็นแผนการสอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นตามลำดับขั้นตอนการสอนตามคู่มือครู จำนวน 12 แผน แผนละ 1 คาบเรียน รวม 12 คาบ

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองทั้งสองกลุ่ม (รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ค หน้า 118 - 123)

3. แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 ข้อ (รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ค หน้า 126 - 128)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการสอน

1.1 ลักษณะของแผนการสอน

(1) แผนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เกมประกอบการสอนและการสอนตามคู่มือครู เป็นแผนการสอนที่เน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการออกเสียง คำศัพท์ ประโยค การถามและตอบคำถาม การใช้รูปแบบภาษาที่ถูกต้อง การพูดสื่อความหมาย ในสถานการณ์ต่างๆ ได้ถูกต้อง โดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกพูด แผนการสอนประกอบด้วย เนื้อหาทางภาษาที่มีคำศัพท์และมีโครงสร้างทางหลักภาษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

(2) ส่วนประกอบของแผนการสอนทั้งสองแบบเหมือนกันแต่ต่างกันที่การใช้กิจกรรมในขั้นการนำไปใช้ (Production) คือใช้เกมประกอบการสอนและการฝึกพูดตามปกติ โดยใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที จำนวนกลุ่มละ 12 แผน แผนละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวมทั้งหมด 12 แผน

(3) ในแผนการสอนแต่ละแผน มีขั้นตอนในการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกพูด โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขึ้นร่วมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งมีขั้นตอนในการสอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเสนอ ขั้นฝึก และขั้นนำไปใช้ ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนดังนี้

ขั้นนำเสนอ เป็นการให้ตัวอย่างทางภาษาแก่ผู้เรียน ทั้งตัวอย่างภาษาที่ใช้ในชีวิตจริงและตัวภาษาที่ครูผู้สอนเลือกใช้ในห้องเรียน โดยครูอาจใช้อุปกรณ์ในการสอน เช่นรูปภาพหรือการเล่าเรื่อง โดยครูมีบทบาทเป็นผู้ให้ข้อมูลและผู้เรียนมีหน้าที่ในการฟัง และสังเกต

ขั้นฝึก เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม เช่น ฝึกตามตัวอย่างจนกระทั่งสามารถจดจำและใช้รูปแบบภาษานั้นได้ แต่ยังไม่เน้นด้านความหมาย การฝึกอาจทำได้โดย ฝึกพูดพร้อมกันทั้งห้อง หรือฝึกทีละคนก็ได้ โดยเน้นที่ความถูกต้องของรูปแบบภาษาเป็นสำคัญ

ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนเชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆด้วยตนเอง โดยที่ครูเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกภาษามักฝึกในรูปแบบของการทำกิจกรรมและกิจกรรมที่ใช้ในขั้นตอนนี้ก็คือ การเล่นเกมทางภาษา ซึ่งอาจจะทำกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมกลุ่ม หรือจับคู่กัน เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถของตนเอง

1.2 การพัฒนาแผนการสอน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเขียนและพัฒนาแผนการสอนพูดภาษาอังกฤษที่มีต่อความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เกมประกอบ และการสอนตามคู่มือครู ดังนี้

- (1) วิเคราะห์หลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2539 ในด้านจุดประสงค์การเรียนรู้และขอบข่ายของเนื้อหา ในรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 015 – อ 016) เพื่อนำมากำหนดเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนการสอน
- (2) คัดเลือกเนื้อหาการพูดที่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งพิจารณาคัดเลือกเนื้อหาที่ตรงตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกโดยพิจารณาความยากง่ายอยู่ในระดับเดียวกันกับหนังสือเรียน Trio 3 ที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ ในรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 015 – อ 016)
- (3) วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อกำหนดจุดประสงค์ปลายทางและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การวัดและประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- (4) กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์นำทางโดยใช้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการพูด
- (5) คัดเลือกเกม โดยใช้เกมที่ใช้ในการฝึกพูด ในด้านการสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูล สนทนาตามสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน จากคู่มือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ

การใช้เกมทางภาษาของ อัจฉรา ชีวพันธ์ (2536), เรืองศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2536), สุภาภรณ์ ทองใบ (2538) และนิตยา สุวรรณศรี (2540) เพื่อเป็นแนวทางในการนำเกมมาใช้ประกอบการสอนเพื่อฝึกการพูดทุกคาบเรียน ซึ่งแต่ละเกมจะใช้เวลาในการทำกิจกรรมประมาณ 10 – 15 นาที

(6) เขียนแผนการสอนพูด ซึ่งประกอบด้วย สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผล

แผนการสอนพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมประกอบการสอน

ผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการสอนกลุ่มทดลองโดยใช้เกมประกอบการสอนตามหลักการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร และใช้เกมเพื่อฝึกพูดทุกคาบเรียน โดยแต่ละเกมจะใช้เวลาประมาณ 10 – 15 นาที สำหรับฝึกในตอนท้ายชั่วโมง แผนการสอนมีทั้งหมด 12 แผน แผนละ 1 คาบเรียน ใช้เวลาทั้งหมด 12 คาบ

ตารางที่ 3.1 แสดงเนื้อหา ชื่อเกมและประเภทของเกมที่ใช้ในการสอนพูดตามแผนการสอน

แผนการสอน	เนื้อหา	ชื่อเกม	ประเภทของเกม
1	การบรรยายลักษณะของบุคคล	เกมใครเอ่ย (Who is the robber?)	การขอและให้ข้อมูล
2	การถามตอบเกี่ยวกับตำแหน่งที่ตั้งของสิ่งของ	เกมเธออยู่ไหน (Where is it ?)	การขอและให้ข้อมูล
3	การสนทนาซักถามเกี่ยวกับข้อมูลของบุคคล	เกมงานเลี้ยง (Party)	การขอและให้ข้อมูล
4	การพูดถามตอบเกี่ยวกับเรื่องเวลา	เกมเวลาเท่าไร (Telling the time)	การขอและให้ข้อมูล
5	การพูดบรรยายรูปภาพ	เกมค้นอยากรู้จิ้ง (Spot the differences)	การแลกเปลี่ยนข้อมูล
6	การสนทนาบอกทางเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ	เกมช่วยฉันที (Help me please)	การขอและให้ข้อมูล
7	การสนทนาทางโทรศัพท์	เกมโทรศัพท์ส่งสาร (Phone speakers)	เติมบทสนทนาที่ขาดหายไป
8	การสนทนาเกี่ยวกับการซื้อขายอาหารและเครื่องดื่ม	เกมร้านอาหาร (The restaurant)	การขอและให้ข้อมูล
9	การสนทนาเกี่ยวกับบุคคลที่นักเรียนรู้จัก	เกมฉันรู้จักคุณ (I know someone)	การให้ข้อมูล
10	การสนทนาซื้อขายเสื้อผ้า	เกมไถ่ถามเพราะชน คนงามเพราะแต่ง (Changing room)	การขอและให้ข้อมูล
11	การสนทนาถึงการกระทำที่มีเหตุการณ์มาขัดจังหวะ	เกมลูกโซ่ (The chain)	การให้ข้อมูล
12	การพูดตักเตือนให้บุคคลทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	เกมกันไว้ดีกว่าแก้ (The reminder)	การให้ข้อมูล

แผนการสอนพูดภาษาอังกฤษตามคู่มือครู

ผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการสอนกลุ่มควบคุม โดยใช้กิจกรรมและขั้นตอนในการสอน จากคู่มือครูและแนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ มีจำนวนทั้งหมด 12 แผน แผนละ 1 คาบเรียน รวมทั้งหมด 12 คาบ

1.3 การหาคุณภาพของแผนการสอน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพของแผนการสอนตามลำดับขั้นดังนี้

(1) สร้างแบบประเมินแผนการสอนเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญใช้ประกอบการประเมิน ซึ่งเป็นแบบประเมินที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง เหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

(รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ข หน้า 88 - 91)

(2) นำแผนการสอนที่สร้างขึ้น จำนวน 12 แผน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ นายเทียน เขียวภักดี หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท นางปิยะรัตน์ ดีศรี ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ. 2 ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนวัดท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 1 และนางสมกมล วรรณทอง ตำแหน่งครู อันดับ คศ. 2 ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนท่าตะโกพิทยาคม อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ประเมินแผนการสอน โดยพิจารณาตรวจสอบแผนการสอนในด้านความชัดเจน ถูกต้องของจุดประสงค์ ความสอดคล้องของกิจกรรม และเนื้อหา (รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ข หน้า 92 - 103)

(3) นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินแผนการสอนในแต่ละข้อรายการมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 100) มีความหมายดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง เหมาะสมมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.60 – 3.40 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.80 – 2.59 หมายถึง เหมาะสมน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.79 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ผลการประเมินแผนการสอนโดยใช้เกมประกอบการสอน ดังแสดงในตาราง 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการสอน

แผนที่	คนที่ 1		คนที่ 2		คนที่ 3		รวม		ความหมาย
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
1	3.74	0.73	4.21	0.42	4.74	0.45	4.23	0.50	เหมาะสมมากที่สุด
2	3.58	0.51	4.16	0.50	4.63	0.50	4.12	0.53	เหมาะสมมาก
3	3.84	0.60	4.32	0.58	4.74	0.45	4.30	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
4	3.95	0.52	4.68	0.48	4.68	0.48	4.44	0.42	เหมาะสมมากที่สุด
5	4.05	0.78	4.32	0.58	4.42	0.61	4.26	0.20	เหมาะสมมากที่สุด
6	4.11	0.57	4.32	0.48	4.53	0.61	4.32	0.21	เหมาะสมมากที่สุด
7	4.16	0.69	4.42	0.51	4.11	0.46	4.23	0.17	เหมาะสมมากที่สุด
8	4.32	0.48	4.16	0.50	4.58	0.51	4.35	0.21	เหมาะสมมากที่สุด
9	4.21	0.71	4.00	0	4.11	0.46	4.11	0.11	เหมาะสมมาก
10	4.11	0.57	4.58	0.61	4.47	0.61	4.39	0.25	เหมาะสมมากที่สุด
11	4.11	0.57	4.16	0.37	4.47	0.61	4.25	0.20	เหมาะสมมากที่สุด
12	3.90	0.66	4.16	0.37	4.53	0.51	4.20	0.32	เหมาะสมมาก
รวมทั้งหมด							4.27	0.10	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 3.2 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า แผนการสอนมีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x} = 4.27$, S.D. = 0.10)

เมื่อพิจารณาแต่ละแผนการสอน พบว่าแผนการสอนที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่ แผนการสอนที่ 1,3,5,6,7,8,10 และ11 ส่วนแผนการสอนที่มีความเหมาะสมมาก ได้แก่ แผนการสอนที่ 2,4,9 และ 12 ตามลำดับ

(4) ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน เสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนการสอน โดยให้ลงความเห็นเป็นคำเสนอแนะ แบบปลายเปิดไว้ในตอนท้ายแบบประเมินของทุกแผนการสอน สรุปได้ดังนี้

1. ในชั้นฝึกของแผนการสอนที่ 3 ควรให้นักเรียนฝึกใช้ประโยคคำถามควบคู่กับการตอบคำถามไปด้วย
2. ในชั้นฝึกของแผนการสอนที่ 5 ควรเสนอประโยคตัวอย่างประกอบคำอธิบายด้วย

(5) นำแผนการสอน จำนวนทั้งหมด 12 แผน มาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปใช้ทดลองจริงต่อไป

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.1 ลักษณะของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่า (Oral test) ในรูปของการถามตอบประโยคต่อประโยค การโต้ตอบกับคู่สนทนาต่อประโยคที่ได้ยิน ซึ่งใช้เวลาในการสัมภาษณ์นักเรียนคนละ 5 – 10 นาที โดยมีแบบทดสอบ 2 แบบคือ

(1) แบบทดสอบแบบถาม – ตอบปากเปล่า การสนทนาโต้ตอบต่อประโยคที่ได้ยิน

(2) แบบทดสอบแบบถาม – ตอบปากเปล่า โดยใช้ภาพประกอบเพื่อเป็นแนวทางในการสนทนาหรือตอบคำถาม

2.2 การพัฒนาแบบทดสอบ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนในการพัฒนา ดังนี้

(1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบและการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษจากหนังสือแนวทางการสร้างข้อสอบภาษาของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538,2539)และละเอียด จุฑานันท์ (2539) และหนังสือการทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544) แล้วประมวลแนวคิดเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

(3) ศึกษาจุดประสงค์และเนื้อหา วิชาเรื่องที่ทำการวิจัย เพื่อสร้างแบบทดสอบ

2.3 การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

(1) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ นายเทียน เขียวภักดี หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท นางปิยะรัตน์ ดีศรี ตำแหน่งครู อันดับ คศ. 2 ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนวัดท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 1 และนางสมกมล วรรณทอง ตำแหน่งครู อันดับ คศ. 2 ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนท่าตะโกพิทยาคม อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3

ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้

1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้อง
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้อง
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่มีความสอดคล้อง

(2) นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

ระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Item-objective congruence : IOC)

(เกษม สหราษฎร์ทิพย์, 2540 : 194) จากการหาค่า IOC พบว่าข้อทดสอบมีค่า IOC ตั้งแต่

0.67 – 1.00 (รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ข หน้า 104 - 111)

(3) กำหนดผู้ให้คะแนน 2 คน ได้แก่ นางวรรณฯ เพ็งเที่ยง ตำแหน่งครู อันดับ

คศ. 2 ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนชุมชนบ้านหัวพลวง อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 และนางกรรณา ดิษเจริญ ตำแหน่งครู อันดับ

คศ. 2 ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนชุมชนบ้านหัวพลวง อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 รวมทั้งผู้วิจัย มีคุณวุฒิ วัยวุฒิ และ

ประสบการณ์ทางการสอนใกล้เคียงกัน ซึ่งได้รับการฝึกและแนะนำเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลให้มี

ความเข้าใจตรงกันในข้อความทั้งหมดของแบบทดสอบ เกณฑ์การให้คะแนน และวิธีการบันทึก

คะแนนการพูดภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นอย่างดี

(4) หาค่าความเที่ยงในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 3 คน โดยใช้สูตร

สหสัมพันธ์ของเคนดัล (Kendall) ที่เรียกว่าสัมประสิทธิ์ของคอนคอร์ดแดนซ์ (ล้วน สายยศ และ

อังคณา สายยศ, 2536 : 176 – 177) ได้ค่าความเที่ยง 0.42

2.4 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบ

การตรวจให้คะแนนความสามารถในการในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ใช้

แบบทดสอบปากเปล่า (Oral test) ฉบับเดียวกันโดยตรวจให้คะแนนจากการสัมภาษณ์ ซึ่งปรับมา

จากเกณฑ์การให้คะแนนตามแบบ FSI (Foreign service institute) ของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2529 :

252 – 255) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

(1) กำหนดระดับความสามารถจากพฤติกรรม 5 อย่าง คือ สำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการพูด ความเข้าใจ โดยความสามารถแต่ละด้านจะแบ่งออกเป็นข้อย่อยๆ อีก 6 ระดับ

(2) นำระดับความสามารถที่ได้ไปลงตารางน้ำหนักพฤติกรรมซึ่งแปลงเป็นคะแนน หาผลรวมทั้งหมดมีคะแนนเต็มเท่ากับ 99 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนตามระดับความสามารถของพฤติกรรมในการพูด 5 ด้าน
ด้านสำเนียงหรือการออกเสียง (Accent)

ระดับ 1 การออกเสียงเข้าใจได้ยากหรือไม่สามารถเข้าใจได้

ระดับ 2 พูดผิดตรงข้อความที่สำคัญบ่อยๆ ใช้สำเนียงที่เข้าใจได้ยาก ต้องพูดซ้ำๆ หลายๆ ครั้งจึงจะเข้าใจ

ระดับ 3 พูดสำเนียงต่างชาติต้องฟังอย่างตั้งใจ การออกเสียงผิดทำให้เข้าใจผิดบ่อยๆ มีข้อผิดพลาดคำศัพท์และไวยากรณ์

ระดับ 4 มีร่องรอยของสำเนียงต่างชาติ ออกเสียงผิดเป็นบางครั้ง แต่ไม่ทำให้เข้าใจผิด

ระดับ 5 ออกเสียงผิดน้อยมาก แต่ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา

ระดับ 6 การออกเสียงเหมือนเจ้าของภาษา ไม่มีร่องรอยของสำเนียงชาวต่างประเทศ

ด้านไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับ 1 ใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ยกเว้นวลีที่เตรียมก่อนล่วงหน้า

ระดับ 2 พูดผิดมาก ทำให้รู้ว่ามีความรู้ไวยากรณ์น้อยมาก ทำให้สื่อสารไม่ได้

ระดับ 3 พูดผิดบ่อยๆ ไม่รู้หลักไวยากรณ์สำคัญบางอย่างทำให้เข้าใจผิด

ระดับ 4 พูดผิดเป็นบางครั้ง ทำให้รู้ว่าไม่มีความรู้ทางไวยากรณ์บางอย่าง แต่ไม่ถึงกับพูดแล้วไม่เข้าใจ

ระดับ 5 พูดผิดไวยากรณ์น้อยมาก

ระดับ 6 พูดผิดเพียง 1 หรือ 2 ครั้ง ในระหว่างการสัมภาษณ์

ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับ 1 รู้คำศัพท์ไม่เพียงพอที่จะสนทนาในเรื่องง่ายๆ ได้

ระดับ 2 รู้คำศัพท์น้อยมาก พูดได้เฉพาะเรื่องเกี่ยวกับตนเองและเหตุการณ์

ประจำวัน

ระดับ 3 ใช้คำศัพท์ไม่ถูก พูดขยายความและอธิบายไม่ได้

ระดับ 4 รู้คำศัพท์เพียงพอที่จะสามารถพูดอธิบายในเรื่องที่สนใจได้

ระดับ 5 รู้คำศัพท์มากและถูกต้อง พอที่จะพูดเรื่องที่ซับซ้อนและเหตุการณ์
ในสังคมได้

ระดับ 6 รู้คำศัพท์มากและถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา
ด้านความคล่องแคล่วในการพูด (Fluency)

ระดับ 1 พูดตะกุกตะกัก พูดเป็นประโยคไม่ได้

ระดับ 2 พูดซ้ำๆ และไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคที่พูดอยู่ทุกวัน

ระดับ 3 พูดได้ไม่สม่ำเสมอ พูดไม่จบประโยคก็มี

ระดับ 4 พูดแล้วหยุดบ้าง ความสม่ำเสมออาจเกิดจากการพูดใหม่ หรือมัวคิด

หาคำศัพท์

ระดับ 5 พูดได้ราบเรียบ แต่ความเร็วและความสม่ำเสมอเท่านั้นที่ไม่เหมือน

เจ้าของภาษา

ระดับ 6 พูดได้ราบรื่นเหมือนเจ้าของภาษา

ด้านความเข้าใจ (Comprehension)

ระดับ 1 เข้าใจน้อยเกินกว่าที่จะสนทนาในเรื่องธรรมดาที่สุด

ระดับ 2 เข้าใจเรื่องง่ายๆ ได้ซ้ำๆ ต้องพูดซ้ำๆ และพูดใหม่

ระดับ 3 เข้าใจเรื่องง่ายๆ ที่เกี่ยวกับตนเองโดยตรง แต่ต้องให้พูดซ้ำๆ หรือพูดใหม่

เป็นบางครั้ง

ระดับ 4 เข้าใจได้ดีพอสมควรกับคำพูดที่มีอัตราความเร็วปกติที่เป็นเรื่อง

เกี่ยวกับตนเอง แต่ต้องให้พูดซ้ำหรือพูดใหม่เป็นบางครั้ง

ระดับ 5 เข้าใจบทสนทนาในระดับความเร็วปกติ ยกเว้นคำหรือเรื่องที่ไม่คุ้นเคย

และคำพูดที่เร็วหรือซ้ำเกินไป

ระดับ 6 เข้าใจคำพูดที่เป็นพิธีการหรือคำพูดที่เป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา

ที่มีการศึกษา

(3) กำหนดตารางแสดงเกณฑ์การให้คะแนนตามลำดับความสามารถของ

พฤติกรรมในการพูด 5 ด้าน

3. แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการ
สร้างดังนี้

(1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดเจตคติของ วิจิตตรา นรสิงห์ (2540 : 238 – 240) และทวี มณีนิล (2542 : 190) แล้วประมวลแนวคิดเพื่อนำมาสร้างแบบวัดเจตคติ

(2) สร้างแบบวัดเจตคติโดยเขียนข้อความที่แสดงลักษณะของเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ในด้านความรู้สึก เกี่ยวกับในด้านของ ความสำคัญของวิชา เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และบรรยากาศในห้องเรียน ซึ่งมีข้อความเชิงนิมิตและเชิงนิเสธคละกัน โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งกำหนดระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

(3) นำแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นจำนวน 28 ข้อ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ นายเทียน เขียวภักดี หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมประกันคุณภาพ การศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัชชนาท์ นางปิยะรัตน์ ดีศรี ครู ระดับ คศ.2 ครูสอนวิชา ภาษาอังกฤษ โรงเรียนวัดท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครสวรรค์เขต 1 และนางสมกมล วรณทอง ครู ระดับ คศ. 2 ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนท่าตะโกพิทยาคม อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 ตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและความชัดเจนของภาษาในแต่ละ ข้อความโดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้

1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้อง
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้อง
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อความนั้นไม่มีความสอดคล้อง

(4) นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (เกษม สหราษฎร์พิทย์. 2540 : 194) จากการหาค่า IOC พบว่า ข้อทดสอบมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 – 1.00 (รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ข หน้า 112 - 117)

(5) นำแบบวัดเจตคติที่แก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสายลำโพงเหนือ จำนวน 30 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

คะแนน	ข้อความในทางบวก	ข้อความในทางลบ
5	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
3	ไม่แน่ใจ	ไม่แน่ใจ
2	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
1	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

(6) นำแบบสอบถามมาหาอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 33% (วิเชียร เกตุสิงห์. 2524 : 138) แล้วหาค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ ใช้ t -test ทดสอบความแตกต่างของแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วเลือกข้อความที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป จำนวน 20 ข้อ

(7) นำแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่คัดเลือกแล้วจำนวน 20 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร α -Coefficient (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 171) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 (รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ค หน้า 129 - 131)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบ Randomized control group pre test – post test design (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2536 : 216 –217) ซึ่งมีรูปแบบการทดลอง ดังแสดงในตาราง

ตาราง 3.3 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
ER	T_1	X	T_2
CR	T_2	$\sim X$	T_2

ความหมายของสัญลักษณ์

T1 หมายถึง การสอบก่อนการทดลอง

T2 หมายถึง การสอบหลังการทดลอง

R หมายถึง การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม

E หมายถึง กลุ่มทดลอง

C หมายถึง กลุ่มควบคุม

X หมายถึง การได้รับตัวแปรทดลองที่ได้รับการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้

เกมประกอบการสอน

$\sim X$ หมายถึง การไม่ได้รับตัวแปรทดลอง แต่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

2. วิธีดำเนินการทดลอง

2.1 ทำการทดสอบก่อนการทดลอง กับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและ แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

2.2 ดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้เนื้อหาเดียวกัน และระยะเวลาเท่ากันโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้งสองกลุ่ม ใช้เวลาทดลองทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 2 แผน แผนละ 1 คาบ (คาบละ 50 นาที) รวมทั้งหมด 24 คาบ เริ่มทำการสอนตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2548 ถึงวันที่ 10 มิถุนายน 2548

2.3 ทำการทดสอบหลังการทดลองทันที กับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษฉบับเดียวกับที่ทำการสอบก่อนการทดลอง

2.4 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำผลข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติต่างๆดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบค่าเฉลี่ยแบบ Nonparametric statistics กรณีกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Two independent sample tests)
2. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบค่าเฉลี่ยแบบ Nonparametric statistics กรณีกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มเป็นอิสระกัน
3. เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้การทดสอบค่าเฉลี่ยแบบ Nonparametric statistics กรณีกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มสัมพันธ์กัน
4. เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบค่าเฉลี่ยแบบ Nonparametric statistics กรณีกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มสัมพันธ์กัน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบ จากสูตรดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	หมายถึง	ดัชนีของความสอดคล้อง
R	หมายถึง	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	หมายถึง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของผู้ตรวจ 3 คน โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเคนดัล (Kendall) ที่เรียกว่าสัมประสิทธิ์ของคอนคอร์ดแดนซ์ (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2536 : 176 - 177)

$$W = \frac{12s}{K^2(n^3 - n)}$$

เมื่อ W	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของการจัดอันดับ
S	หมายถึง	ผลรวมทั้งหมดของอันดับคะแนนของสิ่งของแต่ละอันดับ เบี่ยงเบนออกจากคะแนนอันดับเฉลี่ย
K	หมายถึง	จำนวนผู้จัดอันดับ
n	หมายถึง	จำนวนสิ่งของที่ถูกจัดอันดับ

1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) สูตร Cronbach (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 170 - 172)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
n	หมายถึง	จำนวนข้อสอบในแบบสอบถาม
S_i^2	หมายถึง	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
S_t^2	หมายถึง	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน

2.1.1 การหาคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยคำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด.

2535 : 102 - 103)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} หมายถึง คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2.1.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และ

อังคณา สายยศ. 2536 : 63)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2}$$

2.2 ตรวจสอบสมมติฐานด้วย โปรแกรม SPSS for Windows โดยใช้สถิติแบบ

Nonparametric statistics

2.2.1 กรณีกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มเป็นอิสระกัน แบบ Mann – whitney U test

2.2.2 กรณีกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มสัมพันธ์กัน แบบ Wilcoxon signed ranks

test

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
Nakhon Sawan Rajabhat University